

Казки про сміливість

Як коваль переміг змія

Як коваль переміг змія

Жив колись змій. Він їв людей і не давав їм проходу. І врятував людей од цього змія один коваль. Збудував він недалеко від змієвого лігва собі кузню та й задумав, як би звести того змія з світу, звісно, щоб він людей не нівечив. От змієві, як той коваль кує в кузні, досадно, що іде від коваля стук. Прилітає змій до кузні, а вона зачинена залізними дверима.

— Гей, ковалю, що ти тут ляпаєш, не даєш мені спати? Я тебе з'їм!..

— Що ж, то твоя воля. Не боронь тільки мені востаннє помолитись!

— Молись!

От коваль за молот та давай скоріше робити гвіздка.

— Чом же ти не молишся, а знову ляпаєш? — гукає змій.

— Та я молячись,— каже коваль,— ляпаю по ковадлу.

— Ну, швидше, а то в мене вже слина з рота тече.

— Зараз!

От зробив коваль гвіздка.

— Вже,— каже,— я готовий. Як же,— питає,— ти мене їстимеш? Ось в стінах є дірки (звісно, пробують свердла), так ти висолопи сюди язик, я сяду на його, а ти і проглинеш мене.

Згодився змій, висолопив у дірку язика, а коваль за гвіздка та й прибив зміїв язик до стіни. Змій сюди-туди — не одірветься. А коваль за гнuzдечку та й загнuzдав змія. Запріг його у соху та й проорав, виорав поле і змія, звісно, улелекав. Люди зраділи та й собі давай корчувати ліс на поле.